

sterne, og de andre Tilsynsmænd. Seg antager, de ville gjøre sig Umage for, at de respektive Pleiebørn, som de have Tilsyn med, ville komme til at faae det saa godt som muligt. Det er af disse Grunde og altsaa paa ingen Maade, fordi vi i og for sig billige denne Bestemmelse, at vi henstille til det høie Thing at stemme for, at § 8 bliver staaende i Lovforslaget.

**Berg:** Seg beklager, at det ærede Udvalg har fundet Anledning til at gjøre saa væsentlige Indrømmelser fra det Folke-thinget vedtog i Fjor, og at endog Flertallet gennem dets Ordfører, den sidste ærede Taler, anbefalede at gaa endnu videre, end Udvalget i sin Helhed er gaaet. Følger man den sidste ærede Taler, saa bliver det en Lov, hvis Regel ikke vedkommer nogen overordentlig stor Del af de paagjældende Børn, nemlig ikke alle dem, der udsættes fra Kjøbenhavns Kommune, og dernæst heller ikke Pleiebørnene i samtlige de Kommuner, som have Sundhedsvedtægter, der indeholder Bestemmelser, som efter Ministeriets Skjøn overflødiggjør Loven. Udvalget har ikke oplyst os om, hvad det er, vi lovgive om, hvor mange Kommuner det for Tiden gjælder. Hvis Sundhedsvedtægterne tog stærk Fart, saa kunde jo Loven blive helt overflødiggjort. Derom kunde de nu næppe sige os Noget, men de kunde sige os, hvorledes det for Tiden staar, hvor mange det for Tiden gjælder. At vedtage en Lov om et almindeligt Forhold, som dog kun skal gjælde for det Spredte, det Entelte hist og her, forekommer mig ganske befynderligt. I Loven, som den var vedtaget i Fjor i Folkethinget, siger man simpelt hen: I hver Kommune bliver Tilsynet med Pleiebørnene at føre overensstemmende med de i nedenstaaende Paragrafer indeholdte Forrifter. Det er fortaaeligt. Der er Loven lige for Alle, og det er, forekommer det mig, mest værdigt. Her vedtager man en Lov om et Forhold, som jeg erkjender for overordentlig vigtigt, men Lovgivningsmagten erklærer, at den ikke maa have Raadighed over mere end en Del af dette Forhold. Thi for det Første er Fattigvæsenet i Kjøbenhavn høit ophøiet over Lovens Bestemmelser, og skal indtil videre ikke ind under Loven, men den kan heller ikke komme ind under den uden ny Lov, thi det staar der ikke, at Justitsministeren kan føre det ind under Loven, hvis han eller Præsterne blive misfornøiede med det Tilsyn, der nu føres. Dernæst er fristaget for Lovens Bestemmelser alle de, der tage Vedtægter, som indeholde Bestemmelser, der efter Ministeriets Skjøn er ligesaa fyl-

deftgjørende. Nu har jo Ministeriet skjønet i sine Forslag, at vi skulde have Politiet alle Vegne som egentlig Mester i disse Forhold. Med Hensyn til alle de Kommuner- raad, og der gives ikke saa faa, som maaste gjerne skjød det fra sig til Politiet, og med Hensyn til alle de Sundhedsvedtægter, der tager saadanne Bestemmelser, at det er Politiet, der er Mester i Forholdet, kan naturligvis Ministeren sige, at disse Sundhedsvedtægter have fyldestgjørende Bestemmelser for disse Forhold, men saa er man gaaet bort fra Bestemmelsen om, at det navnlig er Kommuneraadet, hvis Samvittighed dette skal paahvile, ligesom det jo baade blev stemt og forhandlet om i Fjor, at Tilsynet skulde udøves gennem Mænd og Kvinder, med særlig Betoning af Kvinder. Det kan være, at Sundhedsvedtægterne aldeles sjerne disse to bestemte Forhold, fordi Ministeren efter sit Skjøn kan finde, at andre Bestemmelser i en Sundhedsvedtægt ere mere fyldestgjørende. Nei, naar et Udvalg i Folkethinget ikke finder en saadan Lov mere moden, end at de kan tilraade at vedtage en Lov, der gjælder paa Maa og Faa, indtil man er kommen overens med Justitsministeren om en Sundhedsvedtægt, der indeholder noget Andet, som maaste efter denne eller hin Justitsministers Skjøn er mere fyldestgjørende, thi da ophører Loven, og at man kan overlade den største Kommune i Landet til eget Godtbefindende for dens Pleiebørn, saa tror jeg, at det er for tidligt at lovgive om dette Spørgsmaal (Afbrudelse). Seg mener § 8, som den ærede Ordfører omtalte, og selv var imod. Seg kan derfor ikke skjønne rettere, end at vi denne Gang maa følge Flertallet med Hensyn til § 1, men maa ønske at have liggende for os til 3die Behandling et Forslag, der paa dette Punkt fører Loven tilbage til, hvad vi vedtog ifjor, saa at det bliver en Lov, som gjælder almindelig for alle Pleiebørn i Landet, og hvis Forhold varetages efter ens Regler. Den Slags Tilsyn og Sundhedsvedtægter falder jo i Virkeligheden ikke sammen. Sundhedsvedtægterne gaa efter deres Natur væsentlig ud paa at fyldestgjøre sanitære Hensyn, men den Lovgivning, der her er Tale om med Hensyn til Pleiebørn, er tilvisse ikke blot sanitær med Hensyn til Klæder og Mad og Drikke, men fuldt saa vel og afgjørende ethist. Og enten bliver da Sundhedsbestyrelsen og Sundhedskommisjonen egentlige Opgaver fornyet, hvis de skulle have med de ethiste Forhold, Opdragelsesforhold, Skolegangsforhold at gjøre, eller ogsaa maa der føres et helt nyt Element ind i den Bestyrelse, som aldrig har været